

Съединението ражда националния интерес, който вече е различен от руския

Написано от Петър Стоянов, БНТ
Вторник, 06 Септември 2022 09:50

Сайтът **desebg.com** публикува коментара на президента (1997-2001) Петър Стоянов по БНТ по повод 137 години от Съединението на Източна Румелия с Княжество България, което чества днес.

Първата последица на Съединението е, че осъществяваме част от националния идеал. Защо е важно България да стане по-голяма – защото политическите елити във всички страни чакат с нетърпение преразпределението на „наследството“ от Османската империя.

Това е първото голямо изпитание пред държавата ни и нашият национален елит се справя блестящо. Ако не бяхме победили при Сливница, Съединение нямаше да има. Националният елит живее с чувството, че има отговорности. Това не може да се изисква от останалите хора, които са с претенциите за права.

Съединението обърква напълно създадената представа на българина за понятието „политика“. Дотогава всички са русофили. Смятаме само Османската империя за свой враг и вярваме на Гърция и Сърбия, която ни напада. От друга страна – Русия е против Съединението. Българският народ се чуди какво става.

Противно на схващането, че сме били много обединени по това време, политическият елит е бил изключително разделен по отношение на Съединението. Когато то е факт,

Съединението ражда националния интерес, който вече е различен от руския

Написано от Петър Стоянов, БНТ
Вторник, 06 Септември 2022 09:50

русофилите обявяват за чапкъни тези, които го осъществяват, защото не могат да приемат, че правим нещо без разрешението на Русия.

Тези бурни времена раждат чувството за национален интерес, който е различен от руския. И днес стои въпросът – до къде трябва да стигна границите на благодарност към Русия. До там, където започва нашият национален интерес.

Няма друга европейска държава, в която да има подобно разделение по отношение на трета страна. Национална кауза винаги съществува. Днешната не е толкова романтична. Днешният национален идеал е за по-висок стандарт, сигурен живот и справедливост. Ако постигнем този скучен наглед идеал, ще станем като онези държави, в които емигрират българите.

Движението за Съединението е и за освобождението на Македония. Съвсем правилно и хладнокръвно се преценява, че няма да имаме сили и се оставя за по-късно. Съединението показва и на Цариград, и на Великите сили какво ще се случи с Македония, за която борбата става изключително тежка и именно това ѝ придава романтизъм.

Трябва да имаме доверие на зрелостта на българския народ, който може да приеме историческата истина и да не вярва на патриотарски клишета.

Всичко може да се навакса, но се изисква спокоен тон. Хората в Македония днес са много по-различни от своите прадедовци. Новото поколение живее свършено нов живот и ние трябва да се отнесем с разбиране.